

№ 1 (19),
січень — березень, 2013 р.

СтудентІнформ

ГАЗЕТА ФІНАНСОВО-ПРАВОВОГО КОЛЕДЖУ

*Прийміть сердечні вітання з нагоди чудового весняного свята — 8 Березня!
Все найсвітліше, що є у нашому житті — весна, щастя, радість,
кохання пов'язане з Мінкою — берегинєю роду людського.
Ваша енергія, відповідальність, активна життєва позиція
несуть у світ злагоду, добро та любов.
Бажаємо вам завжди бути щасливими, здоровими,
оточеними ніжністю та турботою.
Нехай вас завжди супроводжує впевненість
у завтрашньому дні!*

*Наші рідні і красиві!
Кращого свята нема,
Аніж те, що прийшло нині!
Ме для вас сніги розтали,
І для вас прийшла весна
Ви собою половили
Наші душі і серця.
Можеш лишайтесь завжди милі,
Міжні, щирі, гарівні,
І розумні, і вродливі,
І веселі, і щасливі!*

БЕРЕЗНЯ

СЛОВО РЕДАКТОРА

Для студентів зараз є не один привід для хорошого настрою:

◆ закінчилася сесія і всі трохи відпочили протягом зимових канікул;

◆ це вже останній місяць зими і швидкими кроками наближає-

ться весна;

◆ після новорічних і різдвяних свят, за календарем відзначається і початок весняних: День закоханих, 23 лютого, 8 березня...

У цьому випуску ви зможете знайти цікаву інформацію про ці свята.

Але студентам, у ці свята, не потрібно забувати і про навчання, адже час летить дуже швидко. З початком другого семестру у нас починається багато клопотів: самостійні, контрольні, семінари, курсові, тож не розслабляймося.

Також можна ознайомитись про виставку з композицій квітів, на якій побували наші студенти, їх враження від побаченого.

У цьому номері ми вирішили приділити увагу і науковому житті студентського товариства. Тут ви зможете одержати інформацію, яка стосується науково-практичної діяльності студентів (їх наукові доробки), про конференції, які будуть у 2013 році. Конференції проводяться студентами для підвищення рівня володіння теоретичним матеріалом, які вони отримують під час навчання.

Конференція — це масштабний науковий захід, на якому піднімаються актуальні проблеми права та економіки, а також є можливість зустрітись з відомими вченими та заслухати доповіді учасників, збагатити і підвищити свій рівень знань у тій чи іншій сфері.

Хочу відзначити, що студенти Фінансово-правового коледжу проявляють особливу активність щодо участі у подібних заходах, а їх статті, написані на достатньому науковому рівні, за які одержують подяки, сертифікати та грамоти. Це все завдяки налагодженому навчальному процесу. Тому всі ті, хто ще не долучився до участі у наукових гуртках, конференціях — обов'язково приймайте, адже це великий плюс для подальшого вашого майбутнього.

Редколегія газети «СтудентІнформ» звертається до студентів молодших курсів. Запрошуємо до співпраці та бути дописувачами і авторами статей. Кожен автор статті висловлює свою думку саме так, як вважає за потрібне, одним словом відчувати себе журналістом. Чекаємо на ваші цікаві та творчі роботи, яскраві фото студентського життя.

Можливо вам цікаво обмінятися думками:

- ◆ як корисно проводити час?
- ◆ як мотивувати себе?
- ◆ як зайнятися творчістю та знайти своє хобі?
- ◆ що модно сьогодні?
- ◆ і багато всього цікавого та захоплюючого!!!

Не вагайтеся! Приєднуйтеся до команди журналістів!

Хочу нагадати, що студентську газету можна читати в електронному варіанті на сайті Коледжу.

Микола РИБАК,
IV курс, ек. ф-т, головний редактор
«СтудентІнформ»

Колектив
Фінансово-правового коледжу
ЩИРО ВІТАЄ:

ГУБАНОВУ
Тамару Олексіївну,
ПАВЛЕНКО
Людмилу Анатоліївну,
САХАРУК Ірину Сергіївну,
ТКАЧЕНКО
Валентину Василівну,
ЦАЛЬКО Юлію Михайлівну

з успішним захистом дисертації
на здобуття наукового ступеня
кандидата наук та бажає
творчої наснаги для подальших
здобутків на науковій ниві!

Вітаємо!

Шановні колеги та викладачі!

Вітаємо з Днем народження

у січні:

*ЦАЛЬКО Юлію Михайлівну,
ТРУХІНУ Ірину Анатоліївну,
ТКАЧЕНКО Валентину Василівну*

у лютому:

*ДВОРНІЧЕНКО Наталію Іванівну,
НЕДАШКІВСЬКУ Олену Михайлівну,
АЛЕКСЕЄНКО Оксану Петрівну,
КОМАРЕВИЧ Світлану Василівну*

у березні:

*БАЛЕЦЬКОГО Володимира Михайловича,
ВЕРЕЩИНСЬКУ Ганну Петрівну*

*Щиро вітаємо з Днем народження! Бажаємо, щоб досягнення
цілей відкривало нові горизонти, а всі несподіванки були на краще
і щоб збувалися тільки ті мрії, які дійсно зроблять
вас щасливим. Нехай життя ваше буде повнокровним
і гармонійним,*

*Хай здоров'я, радість і достаток,
Сиплються не мов вишневий цвіт
Хай малює доля з буднів свято,
І дарує вам багато літ!*

З М І С Т

2 Вітання

3 День відкритих дверей

4 Наші науковці

7 За здоровий образ життя

8 Сесія, канікули...

9 День «Дякую», День обіймів

10 Тетянин день

11 День Святого Валентина

12 23 лютого та 8 березня

13 Яскраві дні у Львові

14 Музей медицини

15 Про війну в Афганістані

16 Квіти Снігової королеви

ФІНАНСОВО-ПРАВОВИЙ КОЛЕДЖ — УЧАСНИК

XVI міжнародна виставка навчальних закладів "Сучасна освіта в Україні - 2013"

З 25 по 27 лютого 2013 року у Київському Палаці дітей та юнацтва відбулася XVI Міжнародна виставка навчальних закладів «Сучасна освіта в Україні-2013».

На виставці були представлені найкращі навчальні заклади України, обласні та міські управління освіти, заклади післядипломної освіти, науково-методичні центри, інноваційні педагогічні технології, міжнародні і наукові установи, підприємства, комерційні структури та видавництва, які співпрацюють з системою освіти, професійна преса.

Організатори виставки: Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України, Національна академія педагогічних наук України, Київська торгово-промислова палата, виставкова фірма «КАРШЕ».

Інформаційні партнери: телеканал «5 канал»; інтернет-портали «Osvita.ua», «Освітній портал», «Вища освіта», «Parta»; журнали «Директор школи, ліцею, гімназії», «Віче», «Практика управління закладом освіти», «Пропоную роботу», «Робота для жінок», «Сучасна освіта», «Куди піти навчатись», «Освіта і кар'єра», «Стіна»; видавництва «Шкільний світ», «Знання», «Педагогічна преса», «Робота и учеба»; газети «Нова робота», «Срочно требуются»; рекламне агентство «Инфокон»; офіційний Інтернет-провайдер компанія «Адамант».

В рамках виставки проводилася VII виставка-презентація «Освіта України: інноваційні технології навчання». Відбулися презентації досягнень навчальних закладів, інноваційних розробок, семінари, «круглі столи», обговорення актуальних проблем навчально-виховного процесу.

На виставці пройшов конкурс наукових

робіт із нагородження переможців медалями, традиційно виготовленими із дорогоцінних металів, а також Почесними дипломами «Лідер сучасної освіти».

На виставці було представлено насичену конкурсну програму для учасників та для обдарованої молоді: XIII національний конкурс малюнку, VI національний конкурс архітектурних проектів, III національний конкурс молодих композиторів ім. Івана Карабиця, III національний конкурс «Первоцвіт», III національний конкурс на кращий веб-сайт «Веб-сайт — обличчя успіху» та інші.

Переможці конкурсів нагороджено річними стипендіями, цінними та пам'ятними призами.

Виставка була цікавою широкій аудиторії: професіоналам в галузі освіти, майбутнім абітурієнтам, їх батькам, всім зацікавленим у підвищенні свого професійного рівня та в набутті нового досвіду.

Коледж нагороджено Дипломом «За високі творчі досягнення в удосконаленні змісту навчально-виховного процесу національної системи освіти України», а також Подякою «За плідну організаційську і творчу роботу з удосконалення навчально-виховного процесу національної системи освіти України» ■

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

25 лютого 2013 року на базі Київського університету права НАН України відбулася науково-практична конференція «Актуальні проблеми криміналістики: історія, теорія та практика».

В обговоренні проблем сучасної криміналістики на конференції брали участь відомі зарубіжні та вітчизняні криміналісти, практики та студенти вищих навчальних закладів.

Серед учасників цієї конференції студенти 4 курсу юридичного факультету Фінансово-правового коледжу:

Кадиров Артем, Ткаченко Алла, Бурлай Оксана, Тепляков Олександр, Дудукін Антон, Полуда Микола, Мосунов Юрій, Ісмаїлходжаєва Ольга, Шапілов Євгеній, Лагута Петро.

До уваги студентів Коледжу!

У м. Харкові 2—3.03.2013 відбулася Міжнародна науково-практична конференція «Теоретичні та практичні проблеми правового регулювання суспільних відносин».

У м. Дніпропетровську 24.02.2013 відбулася Міжнародна науково-практична конференція «Сучасні наукові дослідження представників юридичної науки — прогрес законодавства України майбутнього».

Студенти, які бажають стати учасниками конференцій 2013 року, звертайтеся за інформацією до завідувачих кафедрами юридичного та економічного факультетів Коледжу.

Випускники шкіл — майбутні абітурієнти!!!

Ось і настав час, коли вам доводиться шукати відповідь на питання: куди піти вчитися. Ви повинні вже тепер подбати про те, щоб отримати сучасну високоякісну вищу освіту, яка створить у майбутньому надійну основу щасливого і заможного життя.

День відкритих дверей — це традиційний захід, у рамках якого абітурієнти мають можливість отримати необхідну інформацію про навчання та зробити перший крок до вищої освіти. Приходьте до нас і ми допоможемо з правильним вибором!

у ФІНАНСОВО-ПРАВОВОМУ КОЛЕДЖІ

23 березня 2013 року

з 10.00 до 16.00

відбудеться

ДЕНЬ ВІДКРИТИХ ДВЕРЕЙ

На вас чекає багато корисної інформації. Тож, запрошуємо майбутніх абітурієнтів, батьків, вчителів поспілкуватися з адміністрацією Коледжу, зав. кафедрами, викладачами і студентами. Ви дізнаєтесь про, особливості навчання у Коледжі, навчальні напрями підготовки і спеціальності, отримаєте відповіді на питання, які турбують.

**Раді будемо бачити вас у лавах студентства
Фінансово-правового коледжу!**

ДЕЯКІ ПИТАННЯ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОБЛЕМ КОРИСТУВАННЯ НОВІТНІМИ ЗАСОБАМИ КОМУНІКАЦІЇ В ГРОМАДСЬКИХ МІСЦЯХ: ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Тетяна СНЕГІРЬОВА,
III курс, юр. ф-т

Стрімкий ритм життя, міграція, висока ділова активність населення неможливі без швидкого гарантованого доступу до інформації, одним із засобів отримання якої є мобільний зв'язок. Відомо, що цей засіб комунікації характеризується скороченням часу передавання й отримання необхідної інформації, що перетворює мобільний зв'язок на невід'ємний повсякденний атрибут будь-якої сучасної людини.

Користування власним правом на спілкування по стільниковому зв'язку врегульовано зокрема ст. 10 Конституції України, ч. 2 ст. 270, ч. 1 ст. 312 ЦК України, Законами України «Про телекомунікації», «Про захист прав споживачів», тощо. А науково-практичний коментар до Конституції України визначає розглядуване право з можливістю використання будь-яких засобів вираження думки, в тому числі технічних.

Зрозуміло, що зміст такого права особи закріплюється додатково тим, що особа «на власний розсуд» — може (Т. С.) — визначати свою поведінку у сфері приватного життя» (ст. 271 ЦК України), тобто, в нашому випадку — право на спілкування в межах своїх потреб по стільниковому зв'язку.

В зв'язку з цим, принагідно відзначити, що незважаючи на поширення спілкування завдяки новітнім комунікаційним засобам, цивільне законодавство на належному рівні не врегульовує цивільно-правові аспекти таких відносин. Також слід вказати і на те, що й немає і ґрунтовних наукових праць із цієї проблеми, а тому переосмислення цих проблем — об'єктивна та необхідна потреба подальшого розвитку законодавства у цій сфері.

Не применшуючи необхідність теоретичної розробки даної проблеми доцільно звернути увагу й на практичний аспект проблематики. Причому, неkontрольованість поведінки пов'язаної із нерегульованістю користування стільниковим зв'язком у громадському транспорті порушують не тільки правила етикету, а й права інших осіб, які не бажають бути присутніми під час оголошення чийось особистих справ, потреб, необхідностей «активного абонента» стільникового зв'язку (тобто такого який веде розмову у громадському місці), того чи іншого його змісту розмови, оскільки таке можливо призвести до край негативно наслідків, як ото — дорожньо-транспортна пригода, за умови відволікання такою розмовою водія від керування автомобілем. Відповідно до п. а, п. 5.3 Правил дорожнього руху пасажирів забороняється під час руху відволікати увагу водія від керування транспортним засобом та заважати йому в цьому. А тому такі дії можуть входити у склад адміністративного правопорушення і кваліфікуватися як — ч. 4 ст. 122 КУпАП, як «...порушення, ..., що спричинили створення аварійної обстановки, а саме: примусили інших учасників дорожнього руху різко змінити швидкість, напрямку руху або вжити інших заходів щодо забезпечення особистої безпеки або безпеки інших громадян...»; або ж, за інших умов в контексті

ст. 148-3 КУпАП, як «використання засобів зв'язку з метою, ...порушення громадського порядку та посягання на честь і гідність громадян», тобто, коли такі дії, що спричинені неналежним користуванням своїм правом на стільниковий зв'язок, мають явно виражений хуліганський склад правопорушення.

В той же час, судова гілка влади на місцевому (локальному) рівні доречно прийняла ряд підзаконно-нормативно-правових актів, які встановлюють правила поведінки громадян в суді (Апеляційний суд Волинської області), в яких, одним із пунктом не без підстав визначено те, що «...в приміщенні суду необхідно перевести мобільний телефон в беззвучний режим, а під час судового засідання — телефон відключити взагалі...».

У сфері обмеження користування мобільними телефонами діє також Наказ Міністра освіти і науки України № 420 від 24.05.2007 «Про використання мобільних телефонів під час навчального процесу», який забороняє використання мобільних телефонів у загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладах усіма учасниками навчально-виховного процесу під час занять.

Однак як перший приклад так і наступні — це виключно витання публічного (адміністративного) права. Проте для цивільного правового регулювання насправді видається важливими моменти тих дій, які порушують норму саме цивільного права, приміром, інших осіб на реалізацію права щодо на свободу, зміст якого полягає у «...забороні у будь якій формі чинити фізичний чи психологічний тиск на фізичну особу, вчинення інших дій, що порушують право на свободу» (ч. 2 ст. 288 ЦК України), тощо. А відтак, на наше переконання, хоч в законі прямо не пов'язується причинний зв'язок із порушенням цивільного особистого немайнового права на свободу із правом на користування стільниковим зв'язком, ми припускаємося думки у тому, що право останнього в зв'язку із користуванням стільниковим зв'язком може бути обмежене в порядку (чи обмежене взагалі на законних підставах) з огляду на зміст ст. 274 ЦК України. Що додатково пояснюється протиправністю дій «активного абонента», які утворюють об'єктивно протиправну поведінку (без порушення норми, але спрямовані на спричинення шкоди) та кваліфікуються у цивільному праві, як зловживання правом (ч. 3 ст. 13 ЦК України). З іншої сторони, класично, таке право має свої межі, які окреслюються наступною формулою: «право припиняє свою дію саме там, де розпочинається право іншого», — переростаючи таким чином вже не в «можливу поведінку (яка є правом)», а в необхідну, тобто в обов'язок не порушувати право інших.

Отже, проблема регулювання користування мобільними телефонами в громадських місцях видається доволі актуальною. Для того щоб усунути колізійні питання суб'єктивного права користувачів мобільним зв'язком, і прав та свобод осіб, які невірно втягуються у процес спілкування в громадських місцях, на нашу думку, необхідно врегулювати порядок спілкування по телефону в таких місцях на належному законодавчому рівні, враховуючи обставини та місце розмови. ■

Артем КАДИРОВ,
IV курс, юр. ф-т

Вбивство є злочином проти життя особи і являє собою умисне протиправне заподіяння смерті іншій людині (ст. 115 КК). Найважливішим завданням оперативно-розшукових та слідчих органів є швидке розкриття таких злочинів, встановлення причин і умов, що сприяють їх вчиненню. Складність розслідування вбивств зумовлена відсутністю, як правило, свідків, великою кількістю версій розслідування, характером речових доказів, а у деяких випадках інсценування обставин події злочину.

Ефективному розслідуванню злочинів сприяє з'ясування даних, що складають криміналістичну характеристику вбивств, тобто сукупності криміналістично значущих елементів, які допомагають найбільш швидко розслідуванню. До елементів криміналістичної характеристики вбивств належать: 1) спосіб вчинення; 2) спосіб приховування; 3) місце, час та обстановка; 4) «слідова картина»; 5) особа злочинця; 6) особа потерпілого.

Так, при розгляді першого елемента характеристики — способу вчинення злочину — важливо з'ясувати, як саме вбивство було вчинено — в умовах неочевидності або очевидності. З'ясування цієї обставини впливає на планування та організацію розслідування. У першому випадку факт вчинення вбивства неочевидний, і особа, яка вчинила цей злочин, невідома. Завданням розслідування є встановлення особи злочинця, обставин вчинення злочину та особи потерпілого.

Вбивство, вчинене в умовах очевидності, характеризується тим, що особа злочинця відома, злочин вчинено в присутності інших осіб. Завданням розслідування є встановлення обставин злочину, виявлення речових доказів, встановлення особи потерпілого і мотивів убивства.

Розглянемо основні елементи криміналістичної характеристики вбивств.

Спосіб вчинення. Такі способи надзвичайно різноманітні: застосування вогнепальної і холодної зброї, удавлення зашморгом, дія високої температури, утоплення та ін. Спосіб вчинення часто вказує на особу злочинця і дозволяє висувати версії як щодо вбивці, так і щодо мотивів вчинення злочину. Спосіб вчинення злочину орієнтує слідчого на комплекс слідів і речових доказів, що можуть бути виявлені у процесі розслідування. Крім того, спосіб вчинення може сприяти встановленню особи потерпілого (мається на увазі характер попередніх стосунків потерпілого зі злочинцем).

Спосіб приховування. Найбільш традиційними способами приховування є: знищення слідів злочину; приховування чи знищення знарядь і засобів; інсценування вбивства під нещасний випадок чи самогубство; знищення трупа (спалювання, утоплення, розчленування, закопування); спотворення трупа з метою приховування особи потерпілого. Як правило, такі дії пов'язані з бажанням вбивці уникнути відповідальності, приховати свою причетність до злочину.

Час, місце та обстановка події злочину. Звичайно злочинець обирає час, коли немає свідків, коли потерпілий один у будинку чи в офісі або в іншому місці, нерідко вечірній або нічний. Місце вчинення вбивства — це найчастіше безлюдна місцевість чи квартира, в якій потерпілий може бути один. Також це може бути транспорт

КРИМІНАЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ВБИВСТВ

(автомобільний чи залізничний), зруйновані будинки або такі, що будуються, інші місця, куди з різних обставин потрапляє потерпілий. Місце злочину, як і обстановка, є надзвичайно важливим джерелом інформації, бо воно містить велику кількість слідів і речових доказів, що визначають напрям розслідування і висунення слідчих версій.

«Слідова картина» події (сліди злочину). «Слідову картину» утворюють обставини і сліди події злочину. Виявлення їх, аналіз, встановлення причинних зв'язків дозволяють побудувати картину події, сформувати уявні або дійсні моделі злочину, механізм його вчинення. Дослідження таких слідів і речових доказів може вказати на особу злочинця, особу потерпілого та обставини події, виявити негативні обставини, сліди приховання злочину.

Особа злочинця. Соціальний і психологічний портрет вбивці має різноманітні риси залежно від того, чи є злочин умисним або вчинений з необережності. Злочинець, який вчинив убивство навмисно, характеризується негативно, має такі якості, як агресивність, жорстокість, егоїзм, цинізм, зневага до чужих інтересів, розпущеність тощо. Серед злочинців цієї категорії переважають наркомани, сексуальні психопати, особи з психічними відхиленнями. У випадках необережних убивств злочинці, як правило, не мають таких якостей. Дії злочинця на місці події дозволяють дійти висновків щодо його обережності, продуктивності дій, наявності фахових навичок, сили, жорстокості та ін.

Особа потерпілого. Особа потерпілого нерідко вказує на особу злочинця (зв'язки потерпілого зі злочинцем, характер їхніх стосунків, мотиви вчиненого злочину). Тому вивчення особи потерпілого дозволяє висунути версії щодо вбивці, мотивів учинення злочину, в окремих випадках щодо віктимної поведінки потерпілого.

У процесі розслідування вбивств необхідно з'ясувати ряд обставин, що сприяють встановленню істини. До них належать:

- 1) безпосередня причина смерті;
- 2) що мало місце — насильницьке заподіяння смерті чи смерть сталася з інших причин (нещасний випадок, хвороба);
- 3) яким способом, за допомогою яких знарядь вчинено вбивство;
- 4) час настання смерті (має важливе значення для встановлення багатьох обставин, зокрема часу вчинення злочину, визначення кола можливих свідків, організації оперативно-розшукових заходів, пов'язаних з пошуком злочинця, та ін.);
- 5) місце вчинення вбивства;
- 6) обставини, за яких вчинено вбивство;
- 7) особа жертви (може бути встановлена у разі виявлення документів, які посвідчують особу, а також пред'явлення для впізнання особам, котрі першими виявили потерпілого, або тим, які проживають поруч з місцем події; особа жертви може бути встановлена шляхом звернення до криміналістичних обліків, зокрема, до дактилоскопічного і обліку осіб, які зникли безвісти);
- 8) співучасники вбивства і роль кожного з них у вчиненні злочину;
- 9) особа вбивці (може бути встановлена шляхом опитування свідків, складання суб'єктивного портрета, його показу по телебаченню);

10) мотиви вбивства (помста, користь, ревнощі, бажання усунути конкурента, «розборки» організованих злочинних груп);

11) обставини, що сприяли вбивству (умисному чи необережному), заходи, яких треба вжити для попередження таких злочинів.

Перелічені обставини є основними питаннями при розслідуванні вбивств, але не вичерпують їх.

Першочергові дії при розслідуванні вбивств включають невідкладні слідчі дії та оперативно-розшукові заходи. До оперативно-розшукових заходів належать організація переслідування злочинця, опитування громадян, які першими виявили труп, або тих, котрі перебували на місці злочину, організація спостереження на вокзалах, пристанях, улаштування засідок тощо.

Першочерговою невідкладною слідчою дією є огляд місця події і трупа. Особливості огляду місця події у справах цієї категорії впливають із специфіки характеру вбивства (застосування вогнепальної зброї, удавлення зашморгом, отруєння тощо). Важливими є також пошук і огляд слідів та речових доказів. Характер вбивства орієнтує слідчого на пошук слідів, характерних для застосування тих чи інших знарядь і засобів вчинення злочину. Так, слідами застосування вогнепальної зброї можуть бути гільзи, стріляні кулі, іноді пістолет, а також сліди крові, сліди опору (боротьби) і, що особливо важливо, мікросліди й сліди нашарування. Аналіз таких слідів дозволить дійти висновку про вид зброї, з якої було зроблено постріл; при дослідженні мікрослідів (крупинки, нитки) можна встановити групову належність тканини одягу злочинця.

У випадках, коли наявні ознаки отруєння, на місці події необхідно вилучити посуд із залишками харчів, лікарські препарати (порошки, пляшки з ліками), виділення потерпілого.

При удавленні зашморгом на підвищенні особливу увагу слід зосередити на матеріалі зашморгу, його формі, способі в'язання, бо це часто пов'язано з фаховими навичками особи, яка вчинила злочин, і вказує на певне коло осіб, які можуть бути причетними до події.

Огляд місця події і трупа здійснюється з участю судово-медичного експерта, який виконує у цьому випадку функції спеціаліста. Він допомагає слідчому в здійсненні огляду, зосереджуючи свою увагу на огляді трупа. Проте це не означає, що огляд трупа здійснюється тільки судово-медичним експертом, слідчий бере в ньому найактивнішу участь. Огляд трупа здійснюється в певній послідовності. Саме у такій послідовності фіксуються в протоколі його результати. При огляді трупа в протоколі зазначаються: а) загальні дані (зріст, вік, стать, поза, положення); б) одяг (його стан, ознаки, наявність слідів впливу знаряддя вбивства); в) будова тіла, колір шкіри, особливі прикмети; г) ушкодження, що є на тілі (розмір, форма, місце розташування).

Велике значення має огляд ложа трупа (тобто місця його виявлення). Тут можуть бути виявлені документи, предмети, загублені злочинцем, знаряддя вбивства та інші сліди, що мають значення для з'ясування характеру вчиненого злочину.

У процесі огляду місця події внаслідок аналізу виявленого слідчий у процесі моделювання картини злочину може виявити негативні обставини — такі, що суперечать даним про природний

розвиток подій. Зокрема, це може бути посмертний характер странгуляційної борозни при заяві про самогубство потерпілого, відсутність крові при чималій кількості ножових поранень тощо.

До першочергових слідчих дій належить призначення до провадження судово-медичної експертизи. Серед питань, що розв'язуються судово-медичною експертизою, можуть бути такі: причина смерті, час її настання; характер та послідовність ушкоджень; чи міг постраждалий сам нанести собі ушкодження; прижиттєвість або посмертність ушкоджень трупа; його резус-фактор, що сприяє визначенню особливостей крові, сліди якої можуть бути виявлені на одязі підозрюваного. Судово-медична експертиза відкриває можливість для індивідуальної ідентифікації особи по крові, частках м'язів, фрагментах кісток тощо. Поряд із судово-медичною експертизою можуть призначатися й інші експертизи, в тому числі судово-балістична, трасологічна, дактилоскопічна, біологічна та ін.

До невідкладних слідчих дій належить пред'явлення трупа для впізнання. Потреба у цьому виникає тоді, коли іншим шляхом особу постраждалого встановити неможливо. Пред'явлення для впізнання здійснюється у морзі особам, які зазнали про зникнення, або можливою вбивці. Пред'явленню для впізнання передують допити заявників про прикмети зовнішності та одягу постраждалого, а також здійснення туалету трупа з метою надати зовнішності прижиттєвого вигляду. Результати пред'явлення для впізнання фіксуються у протоколі.

При розслідуванні вбивств особливе місце посідає допит свідків. До плану допиту включаються всі питання, що характеризують склад злочину. Особливе значення має деталізація показань, бо вона може містити необхідну інформацію для контрольних запитань і перевірки показань як свідків, так і обвинувачених. Показання свідків можуть мати значення для розшуку злочинця (опис прикмет зовнішності) та наступного пред'явлення для впізнання.

При розслідуванні вбивств однією з важливих слідчих дій є обшук, метою якого є виявлення слідів і речових доказів причетності особи до злочину. В процесі обшуку слідчий повинен бути орієнтований на пошук: одягу і взуття злочинця, що були на ньому під час події; знарядь і засобів заподіяння смерті; цінностей і предметів, що належали потерпілому; зброї і боєприпасів; листування, фотознімків та інших даних, що можуть пояснити характер стосунків між злочинцем і потерпілим; слідів крові.

При проведенні обшуку в будинках, надвірних будівлях і на дворових ділянках можуть бути виявлені сліди розчленування і останків розчленованого трупа.

Успіх розслідування вбивств визначається його плануванням, яке в своїй основі передбачає висунення версій, виявлення доказів внаслідок логічного аналізу їх походження, ролі та значення. Висунення загальних версій є важливим етапом планування і має місце на тій стадії розслідування, коли вже проведені основні невідкладні слідчі дії. Аналізуючи одержані докази, слідчий висуває найбільш ймовірні версії, серед яких суттєве значення мають версії про осіб, які вчинили вбивство, і мотиви вчинення злочину. Залежно

від одержаних матеріалів можуть бути висунуті такі слідчі версії: а) смерть є наслідком убивства; б) смерть є наслідком самогубства; в) смерть є наслідком нещасного випадку; г) природна смерть.

Щодо мотивів вбивства можуть бути висунуті такі версії: а) вбивство з метою заволодіння майном потерпілого; б) вбивство із помсти; в) вбивство з метою приховання іншого злочину і страху викриття; г) вбивство з метою позбавитися необхідності турбуватися про потерпілого чи з метою одержати свободу дій (вступити в інший шлюб, не сплачувати аліменти та ін.); г) вбивство у сварці, бійці; д) вбивство з необережності; е) вбивство при необхідній обороні.

Неприпустимо перебувати в полоні однієї версії, якою б правдоподібною вона не здавалася.

Висунення слідчих версій сприяє вирішенню таких питань: 1) чи вчинено вбивство в місці виявлення трупа; 2) шляхи проникнення вбивці до місця злочину або виявлення трупа; 3) діяла на місці злочину одна людина чи декілька; 4) які зміни на місці події залишив убивця; 5) тривалість перебування вбивці на місці події; 6) час вчинення убивства (час доби); 7) положення жертви і вбивці в момент убивства; 8) які дії, крім убивства, вчиняв злочинець на місці злочину; 9) які предмети залишив убивця на місці злочину; 10) які сліди з місця події могли залишитись на вбивці; 11) хто і звідки міг бачити і чути, що відбувалося.

У загальній методиці розслідування вбивств виділяють кілька особливих методик, що відрізняються специфікою, яка визначається ситуацією. До них належать методика розслідування вбивств, що маскуються під нещасний випадок, методика розслідування вбивств за відсутності трупа потерпілого, методика розслідування вбивств, пов'язаних із розчленуванням трупа, методика розслідування вбивств на замовлення. Кожна з названих методик має особливості в організації провадження першочергових слідчих дій і оперативно-розшукових заходів.

Вбивства, що маскуються під нещасний випадок чи самогубство. Найважливішою слідчою дією при розслідуванні таких убивств є огляд місця події і трупа. При огляді особливу увагу звертають на обставини виявлення трупа, його положення, стан одягу, сліди боротьби чи опору. В процесі огляду можуть бути виявлені певні невідповідності (негативні обставини), характер яких дозволяє висунути версію про те, що мало місце інсценування події. До таких належать сліди, що суперечать загальній картині події або явно вказують на те, що подія відбувалася в іншому місці чи мала інший характер. Так, при огляді місця автотранспортної події наявність різаних ран на тілі постраждалого внаслідок наїзду є обставиною, що вказує на вбивство, інсценоване як нещасний випадок. Виявлення посмертної странгуляційної борозни на трупі як наслідок наїзду поїзда також є результатом інсценування і вказує на інший характер події, ніж той, що передбачався. Вбивства, що маскуються під нещасний випадок на виробництві, також вимагають ретельного аналізу слідів при огляді місця події, їх розміщення, співвідношення з частинами механізмів, що рухалися, співвідношення з часом вмикання чи вимикання механізмів. У цих випадках дуже важливим є зіставлення показань свідків з результатами огляду і даними судово-медичної експертизи, що можуть виявити невідповідність, яка вказує на вбивство.

При розслідуванні вбивств, які інсценуються під самогубство, дійсна картина того, що сталося, може бути з'ясована внаслідок проведення як невідкладних, так і наступних слідчих дій. Так, при огляді місця події важливо встановити, чи міг загиблий сам собі нанести поранення, зав'язати зашморг (останнє може вказати на фахові навички), чи мають місце сліди боротьби або опору, що знайшли відображення як на трупі, так і в обстановці події (розбиті меблі, сліди крові на предметах обстановки). У разі застосування вогнепальної зброї важливо встановити дистанцію, з якої був зроблений постріл, виявити на пістолеті сліди пальців руки, що належать потерпілому або іншій особі.

Судово-медичне дослідження трупа дозволяє встановити сліди прижиттєвого або посмертного ушкодження, головним чином странгуляційної борозни. У випадках самогубства шляхом повішення слідчим експериментом з використанням вантажу, рівного вазі тіла загиблого, необхідно встановити, чи витримує мотузка вагу тіла.

У практиці розслідування нерідкі випадки, коли особа, яка вчинила самогубство, залишає перед смертю листи, записки. Якщо факт написання листа загиблим викликає сумнів, необхідно призначити судово-психологічну експертизу. При розслідуванні самогубства важливо зібрати дані про спосіб життя загиблого, встановити його психологічний стан, з'ясувати, чи не було заяв про прагнення піти із життя. У необхідних випадках можна призначити судово-психіатричну або судово-психологічну експертизу за матеріалами справи.

Вбивства за відсутності трупа потерпілого. У випадках зникнення особи, коли обставини вказують на можливість убивства, приводом для порушення кримінальної справи і розслідування є заяви чи інші дані про її зникнення. Першочерговою слідчою дією в цій ситуації є допит заявника і свідків у справі. Під час допиту з'ясовуються час уходу (від'їзду) особи, яка зникла (години і хвилини), можливий шлях її слідування, прикмети зовнішності, одягу, мета уходу (від'їзду), місце, куди особа мала прибути, дані про стан здоров'я, психічний стан, настрої. Слід з'ясувати також наявність у зниклого цінностей, грошей, документів, що засвідчують особу, дрібних речей — брелоків, запальничок, ключів та ін.

Оперативним шляхом необхідно перевірити місце можливого перебування особи — місце роботи, проживання, місце проживання родичів і знайомих, лікарняні заклади, морги, місце затримання органами міліції та ін.

Допит свідків має на меті з'ясувати певні дані про зникнулу особу, зокрема, її стосунки у сім'ї, наміри виїхати в певному напрямку, стосунки із знайомими, друзями, інтимні зв'язки, що приховуються. За показаннями свідків можна скласти приблизний маршрут руху особи до її зникнення, а в місцях можливого її перебування провести огляд з метою виявлення трупа. Рекомендують направити окремі запити до місць проживання родичів та друзів зниклої особи з метою з'ясувати її перебування.

У процесі розслідування слідчий повинен скласти план розшуку трупа відповідно до місця його можливого приховання. Разом із цим, складаючи реєстраційну карту особи, яка зникла безвісти, слідчий робить запити в органи міліції інших областей про можливе виявлення невпізаного трупа, прикмети якого схожі з прикметами особи, яка зникла. Необхідно також вилучити якомога біль-

шу кількість фотознімків особи, яка зникла, здебільшого близьких до часу зникнення.

За злочинами цієї категорії заявники нерідко є особами, які вчинили вбивство. З метою встановлення їх можливої причетності слідчий після порушення кримінальної справи повинен зробити огляд можливого місця події. Це може бути квартира, надвірні будівлі, підвали, присадибна ділянка. Підставами для огляду можуть бути показання свідків про неприязні стосунки, погрози, майнові домагання тощо. При огляді слід виявляти негативні обставини (пішла взимку до крамниці — шапка і пальто на місці; поїхала до родичів — не взяла носильних речей і взуття), а також на сліди крові, розкопування в надвірних будівлях і на присадибній ділянці.

Вбивства, пов'язані з розчленуванням трупа. При порушенні кримінальної справи, пов'язаної із виявленням частини чи частин трупа, огляд місця події має своєю метою виявлення всіх частин трупа, огляд прилеглої місцевості, пакувальних матеріалів, а також засобів доставки частин трупа до місця їх виявлення. Для виявлення інших частин трупа необхідно надіслати запити до сусідніх областей, вказавши приблизно час і спосіб розчленування. Виявлені частини трупа повинні зберігатися в морзі у період можливого виявлення інших частин. Слід зазначити, що пакувальні матеріали мусять бути не тільки ретельно оглянуті (мали місце випадки, коли на газетах були виявлені адреси причетних осіб), а й сфотографовані та залучені до справи як речові докази, що можуть бути пред'явлені для впізнання.

Однією з невідкладних слідчих дій при виявленні частин трупа є призначення судово-медичної експертизи, в процесі якої можуть бути поставлені й вирішені такі питання:

1) чи є виявлене частинами тіла людини; 2) чи належать усі виявлені частини одному трупу; 3) стать, вік, зріст потерпілого, чи є ознаки (шрами, татування), що можуть сприяти встановленню особи; 4) причина смерті, час настання смерті, прижиттєво або посмертно було зроблено розчленування трупа; 5) яким предметом заподіяна смерть, яким знаряддям (припустимо) зроблено розчленування трупа, чи залишились на кістках і хрящах трупа сліди знаряддя розчленування, що мають індивідуальні ознаки; 6) чи має особливості спосіб розчленування трупа, який вказує на фахові навички злочинця; 7) чи був потерпілий хворим; ознаки захворювання.

Разом з призначенням судово-медичної експертизи мають виконуватися дії, пов'язані з ідентифікацією особи загиблого, зокрема, демонстрація фотографії по телебаченню, дактилоскопіювання з метою перевірки за криміналістичними облікам попередньої судимості, заповнення карти невпізаного трупа з метою її зіставлення з картами осіб, які зникли безвісти, пред'явлення частин тіла для впізнання особам, які заявили про зникнення їх рідних чи близьких. При встановленні особи вбитого подальші слідчі дії спрямовані на з'ясування його родинних, дружніх, інтимних зв'язків для встановлення осіб, причетних до злочину, і місця його вчинення.

У процесі проведення обшуків слід зосереджувати увагу на пошуку слідів крові, знарядь розчленування, пакувальних матеріалів (їх частин), які в подальшому можуть бути використані для встановлення причетності особи до вчиненого злочину.

При затриманні та освідчуванні підозрюваного необхідно зосереджувати увагу на слідах крові, а також слідах боротьби чи опору. ■

МОЛОДОМУ ПОКОЛІННЮ – ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

Здоровий спосіб життя є необхідною умовою існування сучасної людини. Без здоров'я неможливе повноцінне життя.

Характерними явищами стали недбале ставлення до власного здоров'я і, що найгірше, — лавиноподібне поширення серед молоді паління, вживання алкоголю, наркотичних та психотропних наркотичних речовин, збільшення венеричних захворювань, девіантної поведінки. Поведінка людини на межі нового тисячоліття вийшла за межі безпечної зони, і тільки цілеспрямована турбота про здоров'я — оздоровчий імператив — може зберегти перспективу виживання людства. Здоров'я багато в чому залежить від способу життя, однак, кажучи про здоровий спосіб життя, у першу чергу мають на увазі відсутність шкідливих звичок. Здоров'я залежить від багатьох факторів, які об'єднуються в одне інтегральне поняття — здоровий спосіб життя.

Умовою щастя є здоров'я.

Л. М. ТОЛСТОЙ

Споконвіку люди прагнули бути здоровими. Це прагнення навіть увійшло в мову і норми етикету. Ми говоримо один одному при зустрічі: «Здрастуйте!», «Доброго здоров'я!», «Здоровенькі були!» І це не дивно, адже здоров'я є основою реалізації людини у світі. «Здоров'я — найбільше багатство», — свідчить народна мудрість. А ще: «Було б здоров'я — все інше наживемо», «Здоровому все добре», «Як нема сили, то й світ не милий», «Кого болять кості, той не думає про гості», «Плохеньке поросля і в Петрівку мерзне», «Світ великий — було б здоров'я», «Гіркий тому вік, кому треба лік», «Бережи одяг, доки новий, а здоров'я — доки молодий», «Без здоров'я нема щастя», «Гроші — мідь, одяг — тлін, а здоров'я найдорожче».

Гармонія духу і тіла, чудове здоров'я, надзвичайна сила завжди захоплювали людей. У всі часи прагнули до цього, водночас запитуючи себе, чи можна зберегти, примножити і навіть повернути здоров'я — неоціненний подарунок життя. Це питання завжди було актуальним для людини, бо міцне здоров'я — основа життя; воно відкриває можливості для усіх звершень і досягнень.

Що б не робила людина, все це позначається на її організмі. Якщо довго шкідити йому малими дозами, то рано чи пізно вся ця шкода складеться до купи і тоді людина хворіє.

Здоров'я не цінують, поки не приходить хвороба.

Т. ФУЛЛЕР

Але все-таки слід торкнутись шкідливих звичок. Утім, добре відомо, чим загрожують тютюн, алкоголь, наркотики. Проте, на жаль, не всі серйозно усвідомлюють загрозу. Найтривожніше те, що багато хто, запаливши цигарку чи випивши пива, безтурботно кажуть: «одну-дві можна не брати до уваги» або «по одній не страшно» і з цього розпочинається тютюнова, алкогольна, наркотична залежність, адже молодий організм швидко сприймає цей негатив. А оскільки ми хочемо бути здоровими, ми повинні відмовитися від шкідливих звичок.

Сьогодні в суспільстві все більше людей борються за здоровий спосіб життя. Вони не палять, займаються фізкультурою і спортом. Намагаються не вживати шкідливих продуктів, а тільки натуральні. Режим і правильне харчування, якомога менше їсти фаст-фуду, солодкого, копченого, пересмаженого. А ще всіляких продуктів з барвниками і консервантами: чіпсів, напоїв тощо. Хоч іноді їх неймовірно тягне з'їсти, але потрібно розуміти, що смачна їжа часто не корисна, а просто шкідлива. Такі страви слід замінювати смачними свіжими фруктами або овочами.

Бережіть своє здоров'я — в цьому ваша сила! У цьому ваша міць! ■

В КРАСИВОМ ТЕЛІ — ЗДОРОВИЙ ДУХ

Вікторія КОМАРНИЦЬКА, II курс, юр. ф-т

Летят дни, проходят годы, эпоха сменяет эпоху, все в жизни меняется, но ничто не остается таким постоянным, как красота женщины, и ничто так не притягивает к себе внимание писателей, поэтов, художников и простых людей, как прекрасная девушка. Да, в разные эпохи были разные эталоны красоты, были в моде девушки пухленькие, и все пытались себя подгонять под эти эталоны при помощи разных ухищрений. В другой эпохе худоба была признаком красоты, в моду стали входить корсеты, диеты (иногда очень вредные для здоровья) и физические упражнения. Во все века рождалось красавиц, — грация, прекрасная осанка, красота и плавность движений, обаяние, а самое главное — это уверенность в себе.

Наша задача — самим сделать себя еще красивее и привлекательнее. Если не мы сами, то кто же тогда еще позаботится о нашей внешности, здоровье и красоте? Красота — это первое, что оценивает мужчина в женщине. Красивые девушки, что и говорить, притягивают к себе, как магнитом. Психологические исследования показывают, что при первом знакомстве к красавицам относятся обычно как к заведомо хорошим людям: красивая — значит хорошая. Красота девушки зависит не только от ее природных, чисто физических данных, но и от оформления внешности, фигуры. Но прекрасная фигура останется незамеченной, если у девушки походка неуклюжа, позы нелепы, а жесты вульгарны. Если у красавицы безапелляционный тон, ее красота теряет свое значение.

В современном мире существует большое количество вариантов быть красивой: танцевальная аэробика, пилатес, степ-аэробика, акваджоггинг, аква-фитнес и многое другое.

Но сегодня мы с вами остановимся на фитнесе. Фитнес — это здоровый образ жизни, стремление к оптимальному качеству жизни. Занятия фитнесом помогают формировать в личности эмоциональную устойчивость. Физические упражнения вызывают сильные и яркие переживания, тревогу за исход соперничества, торжество победы. Так приобретает способность сохранять сознательный контроль за своим поведением.

Первые два шага, чтобы сдвинуть свое тело с места:

❖ Утром, в обед и вечером и всякий раз, когда возникает необходимость в течение дня, — не пользуйтесь лифтом. Лестница — вот ваш бесплатный тренажер.

❖ Выходите из общественного транспорта на одну-две остановки раньше, чем вам нужно, чтобы попасть в нужное вам место, и проходите это расстояние пешком: всего-то 10—15 минут.

Мотивация наших действий:

❖ Составьте список преимуществ, которые даст вам активный образ жизни и повесьте его над рабочим столом, в спальне, в кухне. Каждый раз, когда ваш взгляд будет падать на этот листок бумаги, ваше сердце будет наполняться гордостью (в случае выполнения упражнений или занятий).

❖ Пospорьте с кем-нибудь на что-нибудь существенное, что к определенному сроку достигнете ошеломляющих результатов (подозреваю, что на такое пари согласятся либо близкие, либо недоброжелатели). Волей-неволей вам придется себя подстегивать, чтобы не проиграть.

Если вы думаете, что красивое тело можно получить за дней 10—14, могу вас расстроить — это МИФ! Поэтому наберитесь терпения и пожелайте поменьше себя как внешне, так и внутренне!!! Зима — это идеальное время для начала занятий спортом.

ЖИЗНЬ — ЭТО ДВИЖЕНИЕ! И ПУСТЬ ВЕСЬ МИР ПОДОЖДЕТ — ТЫ ТРЕНИРУЕШЬСЯ!))) ■

Сесія... Це складний етап кожного студента і приходиться завжди несподівано — раз у півроку. Але більшість студентів намагається з відповідальністю і своєчасно підготуватись до екзаменаційної сесії. Зимова сесія пройшла успішно...

Після довгих годин, проведених в аудиторіях і читальних залах, кожному студенту з нетерпінням хочеться вирватися на свіже повітря. З початком довгоочікуваних канікул наші студенти роздумували над одним питанням: «Як же їх провести так, щоб і відпочити, і повеселитися, і набратися якнайбільше сил на наступний семестр?»

Навчання, як і будь-яка серйозна і кропітка праця, має на увазі сидячий спосіб життя, тому чимала частина наших студентів намагалася провести канікули максимально активно. Тож кожен зробив свій вибір.

Перше, що спало багатьом на думку — відправитися кататися на лижах. Частина студентів разом чудово провели час у засніжених Карпатських горах. Інша половина студентів мріяла про тишу і спокій, тому самим чудовим проведенням часу для них було усамітнення теплими вечорами за вечерою зі своєю родиною. І ось, такі довгоочікувані і такі бажані зимові канікули підходять до кінця. А наші відпочили і наповнені новими силами і позитивом студенти вже готові до нового навчального семестру і до нових досягнень.

Тож бажаємо успіхів! ■

ЗИМОВА СЕСІЯ І ПОДІЇ...

з погляду КИСІЛЯ Нікити, студента ІІ-го курсу юр. ф-ту

Перший семестр пройшов дуже швидко, навіть не віриться, що пройшла і сесія. Вражень після неї дуже багато: хвилювання, страх, радість. Викладачі зробили все можливе, щоб підготувати нас до неї. Але звичайно довелося трішки понервувати. Безсонні ночі та підготовка пішли на користь. Найскладнішим було скласти перед іспитами усі борги. А взагалі, я вважаю, що якщо працювати впродовж семестру, і завжди серйозно ставитися до навчання, то буде легко, не зважаючи ні на нащо. Також хочу відмітити, що всі вчителі знайшли свій підхід до кожного студента, ввійшли в ситуацію, яка склалася. Були добори балів й навіть перездачі.

Напевно, саме під час сесії по-справжньому знайомишся зі своїми одногрупниками, так як у важкий момент кожен намагається допомогти один одному.

Також нам допомогли подолати сесію новорічні свята, підіймаючи нам настрій та додаючи бадьорості. Ще на час сесії випало декілька знаменних подій: перша подія — це ювілей Володимира Висоцького, який відбувся 24 січня. В цей день йому виповнилося 75 років. За 42 роки він пережив декілька життів, адже кожна його пісня, кожна роль — це окреме

вистраждане життя. Висоцький жив на сцені, жив у своїх піснях-віршах, жив турботами своїх друзів, переймався проблемами своєї країни, він був справжнім патріотом, тому що виховував свою творчістю, казав правду прямо в очі, його пісні і нині проникають в душу.

Друга — це 95 річниця бою під Крутами, який відбувся 16 (29) січня 1918 року. В цій війні у бій з досвідченими більшовицькими військовими частинами вступили українські добровольці — студенти навчальних закладів столиці.

Розстріл студентів під Крутами став одним із перших випадків розправи над полоненими в роки тієї війни, він виявив сутність більшовицьких військових злочинців. Стало зрозуміло, що ця війна за Незалежність

А. Килико: Бій під Крутами 1918

точитиметься за іншими правилами. До цього на фронтах Першої світової сторони дотримувалися міжнародних Женевських конвенцій, за якими полоненим та пораненим гарантувалося життя. Цей бій між 4-тисячною більшовицькою армією М. Муравйова та загonom з київських студентів і бійців вільного козацтва, що загалом нараховував близько чотирьох сотень вояків, тривав 5 годин. У перебігу військових дій бій вирішального значення не мав, та у свідомості багатьох особливого значення набув завдяки героїзму української молоді.

Уперше під Крутами зародився новий тип українців — активних борців за незалежність України, тип патріотів, які не декларують свій патріотизм на кожному кроці, а своєю любов'ю до країни доводять реальними діями. Згодом Дмитро Донцов у своїх працях дасть назву такому стану громадської активності та пристрасті — націоналізм.

Коли думаєш про своє особисте життя, мабуть, щоб краще його зрозуміти, збагнути важливість і значущість кожної хвилини. не можна не враховувати ті історичні події, які відбувалися, адже наше сьогодення залежить від історії нашого народу. Хочеться, щоб твоє життя було гідним і корисним як для тебе і для близьких, так і для Вітчизни. Видатний український письменник Максим Рильський сказав: «Без минулого немає майбутнього». Ми не можемо забувати власну історію, бо вона творить нас, є частиною нас самих, визначає наш майбутній шлях. ■

ВСЕСВІТНІЙ
ДЕНЬ

ДЯКУЮ

Артур РАТУШНИЙ,
I курс, юр. ф-т

11 січня є «найбільш ввічливим» днем року — в усьому світі відзначається Всесвітній день «Дякую» (International Thank You Day). Цього дня бажано подякувати усім близьким та рідним, тим, хто є поруч із вами та тим, хто вам небайдужий.

Всі ми чудово усвідомлюємо значення хороших манер, їх необхідність в повсякденному житті, але велику частину подяк ми висловлюємо, якимось ненароком, не замислюючись про їх сенс. Однак, слова подяки володіють магічними властивостями — з їх допомогою люди дарують радість одне одному, висловлюють увагу і передають позитивні емоції — те, без чого наше життя стало б мізерним і похмурим.

Це свято з'явилося з ініціативи ООН і ЮНЕСКО, хоча є версія, що його спеціально придумала одна з американських компаній, що виробляють вітальні листівки, яка в такий спосіб хотіла просто збільшити свій прибуток. Як би там не було, тепер щорічно 11 січня є самої «ввічливою» датою в році.

Відомо, що слово «спасибі» народилося в XVI столітті з часто вимовного словосполучення «спаси Бог». Етимологи вважають, що за часів язичництва в побуті наших предків слова подяки звучали як «дякую» або «подякую», але з приходом християнства наші предки замінили їх вищезгаданою фразою.

Що цікаво, старовіри не говорять «спасибі», вважаючи, що це слово народилося

з словосполучення «спаси Бай». Бай — це ім'я одного з язичницьких богів, тому вони не використовують його у своїй промові.

Наше «дякую» іншомовного походження. Воно пішло з польського «дзенькую», а воно взяло коріння в Німеччині — «данке». До речі, коріння англійського аналога — «Thank you» — також йде набагато глибше простої подяки.

За деякими даними, вперше слово «спасибі» було зафіксовано в 1586 році в словнику-розмовнику, виданому в Парижі.

У цей «найввічливіший день» психологи нагадують: не можна вимовляти слова подяки в стані роздратування.

Хоча люди і усвідомлюють значення хороших манер, їхню необхідність в повсякденному житті, однак здебільшого слово «дякую» кажуть, не замислюючись про його сенс.

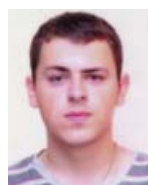
Психологи упевнені, що слова подяки — це усні «поглажування», бо вони здатні заспокоїти і зігріти своєю теплотою. Головне, щоб «дякую» йшло від серця.

Цінність слова «дякую» добре знають ті, кому часто доводиться подорожувати по світу: слово «дякую», вимовлене навіть з акцентом на мові країни перебування, підвищує швидкість і якість обслуговування.

Психологи кажуть, що слово «дякую» дійсно чарівне і здатне творити дива. Крім того слова вдячності здатні змінити наше життя на краще, бо вони налаштовують позитив та покращують взаємовідносини.

А тому частіше кажіть «дякую» і тоді добрих справ у вашому житті буде більше. Головне, аби «дякую» йшло від чистого серця. Одне коротке слово — і життя стає яскравішим! ■

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ОБІЙМІВ

Олег ЖИГУН, I курс, юр. ф-т

21 січня, увесь світ відзначає незвичне і дуже добре свято — Міжнародний день обіймів. Саме в цей день хлопці та дівчата обіймаються без будь-якого інтимного підтексту. Згідно з традицією свята, обійняти в цей

день можна усіх, у тому числі незнайомих. Вважається, що під час дружніх обіймів люди обмінюються душевним теплом, почуттям безпеки і комфорту.

Вважають, що це свято було засноване у США в 1986 році під назвою Національного дня обіймів. Втім воно швидко поширилося по всьому світу, після чого його стали називати Міжнародним днем обіймів.

Деякі вчені стверджують, що за допомогою обіймів іноді можна навіть викувати людину. А на думку італійського професора вони, взагалі, є еліксиrom життя. Саме ці емоційні прояви не тільки зміцнюють здоров'я, але й продовжують життя. Наприклад, Альберт Ейнштейн зізнався: коли він зазнавав труднощів у науковій роботі, то йшов до дружини. «Я просив обійняти мене. Тепло і увага жінки давали мені новий поштовх енергії». Пікассо, якщо на думку не приходила нова ідея, любив, щоб йому ма-

сажували спину. Сименон, коли «рука не тяглася до пера», вирушав до манікюрниці.

Психологи наголошують: обійматись необхідно! У кожної людини є своя певна «доза» — комусь потрібно більше простих дружніх обіймів, комусь — менше. Але завжди, щиро обіймаючи будь-кого, ти даруєш йому відчуття тепла, безпеки, радості, захищеності та морального комфорту.

Обійми і поцілунки, на думку дослідників, є справжнім еліксиrom життя! Нещодавно італійські медики заявили, що їм на решті вдалося знайти секрет довголіття. Група вчених після шести років досліджень з упевненістю заявила: існує безсумнівний зв'язок між віком і почуттями. У ході експериментів фахівці вивчали емоційне життя і фізичний стан 450 людей похилого віку і прийшли до сенсаційним результатів: виявилось, що ті, хто не

скупиться на ласки і добрі слова, можуть прожити довше за тих, хто звук стримувати свої емоції. А співробітники одного американського університету провели анкетування та обстеження серед великої групи людей похилого віку, які проживають в різних районах Канади, і прийшли до висновку, що подружжя, які не відмовилися від поцілунків і обіймів, мають більшу стійкість до багатьох хвороб і повільніше старіють.

Тому швидко починайте обійматися якнайчастіше і якнайсильніше зі своїми близькими людьми! ■

25 СІЧНЯ — ТЕТЯНИН ДЕНЬ, СВЯТО ВСІХ СТУДЕНТІВ

Микола РИБАК, IV курс, ек. ф-т

Саме 25 січня, у день великомучениці Тетяни Хрещенської у 1755 році російська імператриця Єлизавета Петрівна створила у Москві університет. Тож свято асоціюється із днем студентства. Студентам взагалі пощастило — вони мають аж два власних свята: 17 листопада — Міжнародний день студента і 25 січня — Тетянин день.

ВІД ІСТОРІЇ...

Щодо мучениці Тетяни, то народилася вона у Римі у знатній родині. Батько її займав високий пост і одночасно був таємним християнином. Дочку виховав у любові до Ісуса Христа та познайомив із Святим Письмом. Коли дівчина досягла повноліття, то вирішила присвятити своє життя Богові. За свою добродійність була поставлена дияконисою. Однак за віру і постраждала.

А у 222 році у Римі почав царювати шістнадцятирічний юнак Олександр, мати якого, Мамея, була християнкою. Від неї він дізнався про Христа, але продовжував поклонятися і язичницьким римським богам.

Олександр був ще молодий і замість нього управляли інші люди, які ненавиділи християн. Вони примушували їх поклонятися язичницьким богам. Непокірних суворо карали. Святу Тетяну також привели до язичницького храму, щоб вона вклонилася Аполлонові, але християнка помолилася своєму Господу. За переказом, цієї ж миті стався землетрус. Храм був зруйнований. Його обломки придавили язичників та жерців. Тетяну почали нещадно катувати, але тіло її залишалось невразливим. Сильніше за неї змучилися самі кати, тому що поруч із святою стояли ангели та били мучителів. Тетяна молилася та просила Господа, щоб він відкрив перед ними світло істини. І це сталося: вони побачили чотирьох ангелів біля Святої, почули голос неба, звернений до неї. Тоді вони почали благати Тетяну, щоб вона простила їх.

Наступного дня Тетяну знову привели до судді. Він почав переконувати її принести жертву язичницьким богам. Але Тетяна була непохитною. Тоді всі кати почали ризати її тіло. Біля неї знову стояли ангели та били тих, хто мучив її.

Ввечері Тетяну кинули до в'язниці, а вранці знайшли здоровою та ще кращою. Християнку почали благати принести жертву богині Діані, і вона зробила вигляд, що погоджується. Потім її привели до храму Діани. Коли ж вона почала молитися, тієї ж миті вогонь небесний спалив палац з ідолами та вбив багатьох язичників. Тетяну знову почали катувати, а вранці випустили на неї страшного лева, потім Тетяну кинули у вогонь, але і вогонь не торкнувся її. Язичники заточили Тетяну до храму Зевса. Два дні вона перебувала там, а на третій прийшли жерці з народом, щоб принести жертву своєму богові. Вони знайшли свого ідола розбитим, а Тетяну побачили здоровою та веселою. І тоді суддя виніс останній вирок: вбити її мечем. Разом з нею вбили і її батька, бо дізналися, що і він християнин. Частина нетлінних мощей мучениці Тетяни зберігається у Михайлівському соборі Псковсько-Печерського монастиря.

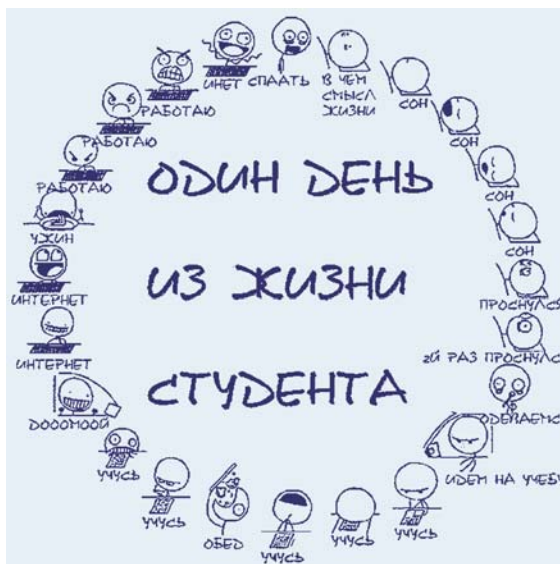
ДО СУЧАСНОСТІ... З ВІТАННЯМИ, ПОБАЖАННЯМИ І ГУМОРОМ

Усі, кому близька ця дата, кажуть, що вона пронизана повесняною радісним настроєм, незважаючи на січневі морози чи відлигу...

У народі кажуть, що у цей день сонце повертає до літа, а зима — до морозів. Якщо день буде сонячним, то рано повернуться птахи, якщо сніг піде, то літо буде дощовим, а якщо вдарять морози — тоді літо буде теплим.

**Тож дорогі студенти,
слідкуйте за погодою,
а також — зі святом ВАС!**

Прийми, Тетяно, поклоніння,
І для них покровителькою будь,
Благослови їх на навчання
І освіти в навчальний путь. ■

Марина ЄРМОЛЕНКО,
II курс, юр. ф-т

Як приємно в холодну пору року, коли за віконом хурделиця й снігопад, знаходитись поруч із коханою людиною в якійсь затишній кафешці, попиваючи смачну каву чи гарячий шоколад й відчувати тепло та затишок на душі. Особливо приємно проводити такий день 14 лютого, цей день, якого з нетерпінням чекають усі закохані парочки — День Святого Валентина.

ЛЕГЕНДА ПРО СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА

За церковною легендою, християнський священик Валентин жив за часів імператора Клавдія II Готського (III ст. від Р. Х.). Є відомості, що, поруч з основним покликанням, Валентин займався природничими науками та медициною.

Войовничий імператор Клавдій нібито вважав, що сім'я заважає солдатам воювати за імперію і видав едикт, яким забороняв воїнам одружуватися. Валентин, незважаючи на цей указ, продовжував таємно вінчати всіх охочих. За це його заарештували й ув'язнили під охороною офіцера, прийомна донька якого була сліпою. Священик оздоровив її, а опісля навестив на християнство батька й цілу родину. Довідавшись про це, імператор наказав відтяти йому голову, що й сталося 14 лютого.

У пам'ять про це тепер у День Святого Валентина заведено дарувати одне одному «валентинки» — вітальні листівки в вигляді сердечок, з добрим побажаннями, словами кохання, пропозиціями руки та серця чи просто жартами, які не підписують, і той, хто отримує, повинен сам здогадатися, від кого вони.

Також у цей день дарують коханим квіти (найчастіше троянди — символи кохання), цукерки-сердечка, інші сувеніри у вигляді сердечок, купідончиків, пташок, що цілуються.

Вважається, що День Святого Валентина у християнські часи замінив собою язичницьке свято луперкалій (на честь бога Фавна; за іншою версією, на честь богині кохання Юнони), який відзначався щороку 14 лютого. Ця заміна сталася 496 року за розпорядженням Папи Римського Геласія I.

Широкої популярності в Західній Європі це свято набуло після XV століття. За переказом, винахід «валентинки» приписують герцогу Орлеанському Шарлю. 1415 року, перебуваючи в англійському полоні після битви під Азенкурмом, він нібито надсилав із лондонської в'язниці віршовані любовні послання своїй дружині. Одна з тодішніх «валентинок» нині зберігається в Британському Музеї.

ЯК ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА ВІДЗНАЧАЮТЬ У РІЗНИХ КРАЇНАХ

Валентинів день в Англії та Шотландії в старовину супроводжувався таким звичаєм. Молоді люди клали до урни відповідну їхньому числу кількість квіток, з позначеними на них іменами молодих дівчат; потім кожен виймав один такий квиток. Дівчина, ім'я котрої діставалось таким чином молодій людині, ставала на наступний рік його «Валентиною», а він — її «Валентином». Це передбачало на цілий рік відносини між молодими людьми, подібні до тих, що, за описом серед-

Українське суспільство неоднозначне у своєму ставленні до того: свято це, чи ні, відзначати цей день якось по-особливому, чи ні. Та всупереч усьому, здебільшого день 14 лютого — це ще один привід зробити подарунок своїй другій половинці і таким чином нагадати їй про свої почуття. Вітаємо з Днем Святого Валентина, святом усіх закоханих!

новічких романів, були між лицарем та його «дамою серця» (скрізь супроводжував її, складав їй сонети, грав на лютні тощо). Про цей звичай згадує у своїй знаменитій пісні шекспірівська Офелія. Ймовірно, він є ще дохристиянського походження. Ще донині Валентинів день в Шотландії та Англії дає молоді привід для різноманітних жартів та розваг.

В Англії існувало повір'я, за яким перший мужчина, що його зустрічала дівчина 14 лютого, повинен був стати її Валентином — хоче вона цього чи ні. Але дівчата знайшли вихід із ситуації: цього дня вони гуляли з зав'язаними очима.

Італійці у День Святого Валентина вважають своїм обов'язком дарувати коханим солодощі. В Італії цей день так і називають — «солодкий».

Поляки цього дня відвідують Познань. Там, за повір'ям, лежать моці Святого Валентина, а над головним престолом висить його чудодійна ікона. Поляки вірять, що проща до неї допомагає в любовних справах.

Німці вважають Валентина покровителем психічнохворих, прикрашають в цей день всі лікарні червоними стрічками, а в каплицях проводять спеціальне Богослужіння.

В Японії на День Св. Валентина жінки і дівчата дарують чоловікам і хлопцям солодощі, переважно шоколад. Хоча це «свято закоханих» подарунки отримують не лише коханці, але й начальники чоловічої статі від підлеглих статі жіночої. Загалом, святкування не відрізняється від аналогічних у Європі чи Америці. День Св. Валентина особливо поширений серед молоді. Літнє покоління сприймає його як чудернацьку примху «погано вихованого дітей та онуків» або як шкідливий імпортований звичай Західної цивілізації.

Останніми роками День Святого Валентина набув і політичного звучання. Він був заборонений у Саудівській Аравії та Ірані. 2004 року радикальна група індуїстів «Шив Сена» демонстративно спалювала «валентинки» в Мумбаї.

СВЯТИЙ ВАЛЕНТИН В СТАРОКИЇВСЬКІЙ ЛЕГЕНДІ

В кінці XIX — на початку XX століття в дуже популярних тоді виставах домашніх театрів однією з найулюбленіших була п'єска за старокиївською легендою про закоханих, яким допомогли зберегти кохання і одружитись Свята Ольга і Святий Валентин. Вистава існувала в кількох варіаціях, вона була збережена в пам'яті киян із старокиївських родів (сучасно адаптований варіант сценарію, що вже кілька років мандрує Інтернетом, став основою для творчих прочитань і втілень в різних дитячих та молодіжних колективах).

Відповідний історичний контекст є цілком вірогідний. В Києві ще князюму, домонгольському, були католицькі храми, діяли кілька орденів (зокрема, бенедиктинці, домініканці та францисканці), а київськими католиками були не лише поляки та інші іноземці київських колоній. В останніх були й київські родичі-своєки, і друзі-кияни, котрі, спілкуючись, знайомилися з деякими традиціями, частина з яких тою чи іншою мірою або творчо унаслідувалася, або в них просто брали якусь участь. Хоч і з перервами, в Києві діяли католицькі храми, а кияни-католики — більшим чи меншим числом — жили й живуть досі. Оцінка діяльності католиків в українських землях в період їх державної несамостійності була неоднозначною, а пізніше подавалася вона переважно однобоко. Хоч, дійсно, в історії бувало всяке, але Київ знавався куди страшніших зайд. Загалом же, католицизм, як і протестантизм, наближали до здобутків (і проблем) ширшого європейського світу, і для цього православним киянам не обов'язково було міняти конфесійну належність. Підтвердженням того, що в київські духовні сторінки вписані й католицькі складові, була як жорстка російсько-імперська й радянська цензура людських про це згадок, так і, власне, самі ці уцілілі згадки. Адже одна справа була — залишити деякі костели (під музей атеїзму, склад чи, в кра-

щому випадку, під концертний зал), а інша — дозволити публічні спогади про живі, теплі свідчення відповідної спорідненості. Однак деякі такі свідчення все ж дожили до сучасності, адже не знищили всіх, хто міг їх передати. Одним з них і є старокиївська оповідка про Святого Валентина.

Час, коли «бував» Святий Валентин в Києві, навряд чи можна встановити, оскільки в легенді він не визначений. Однак, судячи з її контексту, ймовірно, йдеться про пізньо-середньовічний період. За тих часів в самій католицькій церкві ставилися до цього святого неоднозначно. Але в низці католицьких країн таке свято було, і навіть не лише сучасно.

Вірогідно, його «принесли» в Київ тамтешні гості, або кияни, які мандрували тими краями, а київській молоді свято сподобалося (що нескладно уявити). В Києві діяли, хоч і з перервами, кілька католицьких навчальних закладів для світських, де вчилися не лише католики. Можливо, якраз їх учні і стали героями тієї цікавої історії. Очевидно, навряд чи в Києві відбувалися масові святкування-валентинки, але були ж й інші локальні місцеві спудейські, магістратські, цехові свята і традиції.

В старокиївській легенді про Святого Валентина фігурують звичайні кияни, яким допомогли зберегти та освятити кохання Свята Ольга та Святий Валентин. Крім такого, мабуть, можливого лише в Києві, поєднання небесних помічників, вся легенда просякнута саме київським духом — духом міста, споконвічно відкритого до зв'язків з іншим європейським світом, міста-колиски непересічної, оригінальної культури, яку не подужали цілком вигасити та переінакшити всі загарбники. Адже в оповідці не згадується про якісь конфесійні проблеми, чи кохання всупереч волі батьків, чи бучні зради й не менш бучні примирення: питання було в тому, щоб закохані могли одружитися, не відмовляючись водночас від інших сімейних турбот та від реалізації своїх особистих покликань. ■

Юля МАЙОРОВА, I курс, ек. ф-т

В усі часи захищати рідну землю було справою честі та гідності мужніх людей, дійсних патріотів своєї країни, святим обов'язком кожного громадянина. Тож День захисника Вітчизни — це всенародне свято. Воно є символом непорушного зв'язку багатьох поколінь захисників Батьківщини та проявом поваги народу до них. У нього славні традиції, за ним стоїть сама історія, сповнена подвигами, яскравими вчинками.

23 лютого Україна святкує День захисника Вітчизни, свято, яке із Дня Радянської армії перетворилося на всенародний чоловічий день. 10.02.1995 року Державна дума Росії ухвалила федеральний закон «Про дні воєнної слави Росії», у якому 23 лютого зазначено як День захисника Вітчизни з мотивацією, що «23 лютого 1918 року Червона Армія здобула перемогу над кайзерівськими військами Німеччини». 23.02.1999 року — Президент України Л. Кучма видав Указ «Про День захисника Вітчизни», у якому зазначено: «Враховуючи численні звернення громадських організацій, ветеранів війни, та з метою сприяння патріотичному вихованню молоді постановляю установити в Україні свято — День захисника Вітчизни, яке відзначати щорічно 23 лютого». У часи СРСР 23 лютого був днем Радянської армії, тож і сьогодні, за традицією, вітають у першу чергу військових. Проте третина українців ставиться до свята як до дня чоловіків.

День захисника Вітчизни уособлює такі прекрасні людські якості, як доблесть і мужність. Фактично воно є святом усіх чоловіків, чия головне покликання — обороняти рідну землю. Це свято символізує любов і повагу українців до своїх захисників

і визволителів, до тих, хто сьогодні стоїть на варті незалежності держави.

У цей день ми з вдячністю згадуємо і вітаємо тих, хто захищав національні інтереси та безпеку нашої держави. У цей день традиційно вшановуємо усі покоління, які показали приклади вірності і героїзму, захищаючи Вітчизну, від часів Запорозької Січі до наших днів.

Мужність і героїзм, доблесть і слава, відвага і честь — саме те, на чому базується вся багатовікова історія нашої України. На долю воїнів-захисників усіх поколінь випало багато випробувань, однак вони завжди долали їх з гідністю. Захищати Батьківщину, свою землю, свою домівку — це святий обов'язок кожної людини.

День захисника Вітчизни — це свято і ветеранів Великої Вітчизняної війни, і нинішніх військовослужбовців та працівників збройних сил України, яким випала доля вписати нові сторінки в літопис української армії. Славні традиції батьків і дідів сьогодні гідно продовжує нове покоління військовослужбовців, які стоять на захисті миру, праці, незалежності України.

День захисника Вітчизни — насамперед данина героїчним традиціям нашого народу, вияв любові і пошани до тих, хто у кровопролитних битвах захищав Батьківщину, відстоював незалежність. Ми завжди пам'ятали і будемо пам'ятати їх хоробрість і відданість в ім'я майбутнього і робитимемо все можливе для того, щоб оточити увагою та турботою наших ветеранів. Віддаючи данину героїчним подвигам українського війства, вклоняємося їх мужності та вірності своєму обов'язку. ■

Юля МАЙОРОВА,
I курс, ек. ф-т

Не так довго, і зійде із землі товстий шар снігу, змінюючись на молоденькі проростки зеленої травички. Після холодної зими завжди хочеться тепла та сонця, саме це нам і може подарувати весна.

На весінній період припадає багато різних свят, серед яких безперечно хочеться виділити свято всіх жінок — 8 березня. Саме про цю дату святкового календаря, я й буду вести мову в статті.

Міжнародний жіночий день має давні традиції. Виявляється, його відзначали ще в Стародавньому Римі як матрони, так і їхні рабині. Перші отримували подарунки від чоловіків, другі — вихідний. І ті, й інші вирушали до храму Вести — хранительки домашнього вогнища. Дійство мало величезне значення, оскільки жіноцтво утверджувало свої принципи.

У слов'ян вкоренилась інша традиція — святкувати День матері (який, до речі, нині активно пропонують нам як альтернативу свята 8 березня). У ті далекі часи жінки навіть подумати не могли, що обмежуються їхні права. А права слабкої половини людства тоді, як відомо, зводилися виключно до обов'язків материнства та збереження домашнього вогнища.

8 березня чекають з нетерпінням всі жінки, адже саме в цей день можна відпочити від буденної, рутинної праці домогосподарки, саме в цей день жіноцтво має повноцінне право звалити всю тяжку ношу домашнього господарства на незвиклі до цього чоловічі плечі.

Так, звичайно, для жінок це велике свято, а от для чоловіків навпаки, велика кара, адже тре-

ба влаштувати вихідний для своєї коханої, тобто ізолювати її від різного роду роботи, придбати подарунок, та багато чого іншого.

Як на мене, найкращий подарунок — це увага та любов, але просто сказати «люблю», і обійтися «малою кров'ю» буде не достатньо. А от якщо цю саму любов «загорнути в подарунковий папір, прикрасити ніжністю та теплом», тоді вийде зовсім інша річ, яка стовідсотково запам'ятається вашій другій половинці. Тож доки ще є трохи часу, я вирішила запропонувати вам декілька варіантів виходу із непростой ситуації під назвою «8 березня».

Не будьте банальними! Коробка цукерок з шампанським, які так часто дарують жінкам менш чуйні чоловіки, не принесе їм велику радість.

Найгірші подарунки в міжнародний жіночий день, на думку самих жінок, — це дешеві прикраси і сувеніри. На перше місце в рейтингу найбільш невдалих подарунків жінки поставили дешеву бі-

жутерію. Такий подарунок не хочуть одержати 58% жінок. Далі в списку недоречних подарунків ідуть брелоки, статуетки та інші сувеніри, «які дратують та засмічують простір». Такий подарунок не хотіли б одержати 38% дам. Практично одностайно жінки були й відносно побутової техніки й кухонного начиння, що за результатами опитування, більшість жінок вважає швидше предметом необхідності в господарстві, ніж подарунком, а 18% не бажають одержати в подарунок сковорідку або комбайн.

Більшість українок очікують одержати як подарунок весняний букет, вважаючи квіти кращим подарунком на 8 березня.

Також багато дам не відмовилися б і від прикрас і коштовностей, їх чекає кожна п'ята жінка, однак дочекаються не всі — такий подарунок улюбленим готують не всі чоловіки.

Будьте романтичними та оригінальними хоча б один день в рік! Оригінальним подарунком буде професійна романтична фотосесія (тільки уявіть скільки приємних спогадів буде красуватися у рамці на стіні).

Доречним буде вечір в ресторані, або здивувати свою дівчину ви можете власно приготованою романтичною вечерею.

Багато жінок очікують отримати білети в театр. Також можна виконати мрію дитинства, наприклад — велика порцелянова лялька, або величезний іграшковий ведмедик.

Не забувайте також про подарунки зроблені власним руками. Якщо ви вкложите в них всю любов, то це стане подарунком якого годі й уявляти.

Але хочеться сказати, що найкращим подарунком, все ж таки стане любов, увага, та присутність близької людини. Тож я хочу порадити вам бути оригінальними, та не боятися фантазувати, а ваші старання не залишаться без уваги. ■

БЕРЕЗНЯ
МІЖНАРОДНИЙ ЖІНОЧИЙ ДЕНЬ

Людмила
СЕРЕБРЯНСКА,
I курс, ек. ф-т

Львів — це місто сплячих левів, місто кави, шоколаду та дощу. Історичні місця нам відкривають щось неперевершене та нереальне. Ти неначе зачарований, коли йдеш вузькою вуличкою і дивишся на кожному кроці архітектурі міста. Всі люди чемні, дружелюбно пояснюють дорогу та зичать добра.

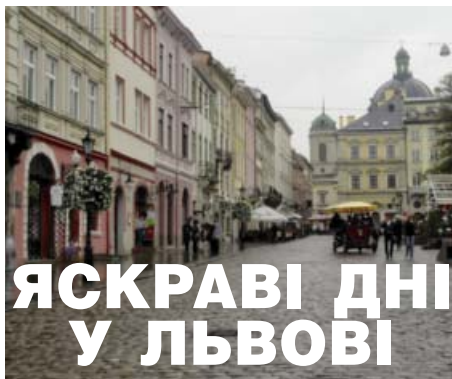
Отже, ми прибули у Львів. Нас зустрів пам'ятник полководцю Данилу Галицькому, першому королю галицько-волинських земель. На спорудження пам'ятника було витрачено 60 тонн граніту і 9 тонн бронзи, висота сягає 10 метрів. Екскурсовод розповіла нам історію міста. Львів — найбільше місто Західної України. В давніші часи — столиця Галицько-Волинської держави, згодом — адміністративний центр Руського воєводства, автономного Королівства Галиції і Лодомерії. Після захоплення міста Польщею Львів став центром воєводства. У II світовій війні спочатку був окупований радянською, а потім німецькою арміями. У повоєнний період відійшов до Радянського Союзу.

Першим, що ми відвідали — це був Підгорецький замок, де знімали деякі кадри до фільму «Д'Артаньян та три мушкетери».

У Львові близько 120 храмів і декілька ми побачили. Один з них був собор Святого Юра. Саме тут зберігається фрагмент плащаниці Ісуса Христа, а також тут зберігаються мощі Св. Валентина.

Наступний крок нашої подорожі — це Личаківське кладовище. Це незвичайне місце, тут поховані Іван Франко, Соломія Крушельницька, Семен Стефаник та багато українських діячів.

Ще нам вдалося потрапити в «Дім легенд» — це чарівне місце, де за легендою мешкає сім'я сажотрусів. Біля входу в ресторан ми познайомилися з власником бу-

динку паном Сажотрусом, який розповів нам легенди Львову. Ресторан знаходиться по вулиці Староєврейська, на фасаді будинку вас зустрінє вогнедишний дракон, який кожен вечір о 21.24 «плюється» вогнем. В ресторані є бібліотека, а на п'ятому поверсі відкривається чарівний вигляд на місто. Там стоїть білий автомобіль «Трабант» та сидить на димарі сажотрус с капелюхом.

Більш за все нас здивувала ратуша, яка знаходиться у центрі міста. Ратуша — це споруда, в якій перебувала міська влада. Перший годинник на ратуші з'явився в кінці XV століття. Нинішній годинник виготовлено на фабриці Вільгельма Штіле під Віднем і встановлено у 1852 році. Ратуша — прямокутна в плані (78 x 58 м), чотириповерхова будівля з внутрішнім подвір'ям і триярусною квадратною вежею. Частині нашої групи все ж таки вдалося підкорити ратушу, так як висота її сягає 65 метрів і це — 306 сходиночок. Але коли виходиш на верх і бачиш весь Львів, то починаєш розуміти, що втратили ті, хто не захотів підніматися. За традицією міста, ми відвідали шоколадну майстерню. Майстерня, де власноруч роблять солодощі і можна перепочити, розслабитись і в теплі скуштувати гарячого шоколаду. Відпочивши, ми рушили подорожувати містом. Наступне куди ми завітали, це була «Львівська копальня кави». Коли заходиш, то відразу відчуваєш чарівний запах меленої

кави. Там можна спуститись в підземелля, де завжди темрява, а якщо є бажання, то можна лишитися на десерт.

Місто дивовижне в день, а ввечері — це щось більш неперевершене. На вечерю ми завітали в «Криівку». За «креативними» традиціями туди «москалів» не пускають, перед входом вас зустрінє охоронець, ви маєте знати гасло, про яке він питатиме. Гасло закладу — «Слава Україні» у відповідь, ви почуєте — «Героям слава». Після того вас проводять за вільний столик. Страви мають дивовижні назви, у меню суворо зазначено червоним кольором: «Пійльмйєні — ізвйєнітіє, нйє падаієм. Нйєту в асортіімйєнітіє». Посуд металевий, дизайн особливий, все це відповідає характеру та образу криівки, а криівка — спеціально обладнане приміщення, що використовувалось як укриття. Місце напрочуд дивовижне та цікаве.

Трішки цікавих фактів про місто:

- У XV столітті якщо хтось хотів запросити на своє весілля більше 16 чоловік, повинен був заплатити додатковий податок на багатство.
- Саме у Львові у 1853 році винайшли гас і газову лампу.
- Львів є музеєм, так як тут знаходиться 55% всіх культурних пам'яток України.
- Населення міста складає 760 000 жителів.
- У 1988 році ансамбль історичного центру Львова і собор Святого Юри були визнані ЮНЕСКО об'єктами всесвітнього культурного надбання під № 865.
- У 2005 році зі Львова до Києва було переведено резиденцію митрополита Української греко-католицької церкви.

Будівлі підсвічуються, людей вже менше, на площі вже тише і ти мов поринаєш у нічну казку. Місто, яке назавжди залишиться у спогадах, це місто куди хочеться приїжджати і повертатись. Львів — місто любові, краси і затишку.

Від всієї групи хочемо висловити подяку куратору Наталії Віталіївні і Лілії Петрівні за те що вони подарували нам незабутні вихідні у Львові! ■

Людмила
СЕРЕБРЯНЬСКА,

I курс, ек. ф-т

Не встиг розпочатися 2013 рік, а студенти I курсу економічного факультету Коледжу вже починають вливатися в культурне життя. За навчальною програмою наш курс вивчає предмет «Медико-санітарна підготовка». Тож для нас було організовано екскурсію до Національного музею медицини України.

Національний музей медицини України було відкрито у листопаді 1982 року. Серед ініціаторів створення — відомий професор медицини Олександр Грандо (1919—2004).

У цьому музеї кожен куточок наповнений історією та незабутніми відкриттями видатних людей. Музей великий і дуже цікавий, він розділений на 3 великі зали: у першому залі присутні знайомляться з медициною, що практикувалася на українських землях у давнину, другий зал присвячено розвитку медичної науки кінця XIX — початку XX століття, третій зал репрезентує розвиток медицини у XX столітті. Не обійшли увагою й голодомор в Україні 1932—1933 років. Центральне місце в експозиції займає тривінева діорама присвячена участі українських медиків у II світовій війні, а також безліч експонатів: книжок, інструментів, приладів тощо.

Нас зустріла зала з портретами та картинами видатних медиків, філософів, винахідників починаючи з античних часів.

Авіценна відомий фахівець з медицини XI століття. У своїй енциклопедії «Канон лікарської науки» філософ писав, що емоції впливають на фізичний стан людини, що туберкульоз заразний і може поширюватися через ґрунт і воду. У «Каноні» описано близько 760 фармакологічних препаратів.

Альбукасіс ще одна видатна людина в історії медицини. Він першим почав використовувати бавовняну вату для перев'язок і накладати гіпс для вирівнювання кісток. Також лікар описав стоматологічні проблеми, а саме виготовлення зубних протезів, вирівнювання зубів і зняття зубного каменю.

Гіппократ — «батько медицини», вніс значний внесок в історію. Вважав, що органом мислення і відчуття є мозок. За Гіппократом, основу людського організму складають чотири соки: слиз (виробляється в мозку), кров (виробляється в серці), жовта жовч (з печінки), чорна жовч (з селезінки). Відмінності в соках у різних людей пояснюють і відмінності у звичаях, а перевага одного з них визначає темперамент людини.

Еразістрат, виходець з Книдської шко-

ли, докладно описав різні частини головного мозку. Звернув увагу на звивини, зв'язав багатство звивин; мозкових півкуль у людини з його розумовою перевагою над тваринами.

Микола Михайлович Амосов (6.12.1913—12.12.2002) — радянський хірург-кардіолог, російський письменник, автор новаторських методик в кардіології, автор дискусійних робіт з геронтології, займався проблемами штучного інтелекту і раціонального планування суспільного життя.

Перші відкриття античних часів та хірургічні інструменти, книжки, медичні прилади все це було за вітриною музею.

Музей медицини

Перший наркоз був нестандартний, людину приглушували по голові, так що вона втрачала свідомість і тоді вже приступали до хірургічних втручань. Перший безболісний наркоз застосував Пирогов, даючи пораненим понюхати ефір, він таким чином «присипляв» їх болючу чутливість.

Незважаючи на те, що внутрішньовенні ін'єкції проводилися з середини XVII століття, шприц, в тому вигляді в якому ми знаємо його зараз, був винайдений лише в 1853 році ветеринарним лікарем Чарльзом Габріелем Правазом і Олександром Вудом, незалежно один від одного. Перші шприци виготовлялися з каучукового циліндра, всередину якого поміщався добре підігнаний поршень зі шкіри та азбесту з металевим штирем який стирчав назовні. На іншому кінці циліндра зміцнювалася порожниста голка. Так як циліндр був непрозорим, насічки для дозування ліків робилися не на ньому, а на металевому штирі поршня. Перші одноразові шприци масово стали проводитися компанією «Becton, Dickinson and Company» в 1954 році. Ці шприци виготовлялися зі скла. У

1956 Колін Мердок (Colin Murdoch), фармацевт з Нової Зеландії, винайшов і запатентував пластиковий одноразовий шприц.

У 1953 р. Джонас Солк створив свою вакцину від поліомієліту — він заявив, що знайшов спосіб за допомогою формальдегіду.

У 1957 р. перша жива вакцина була створена Копровським і деякий час використовувалася для вакцинації в Польщі, Хорватії та Конго.

Щодо винайдення першого мікроскопа існує безліч версій. Найпопулярніша з них така: перший мікроскоп був сконструйований зовсім не професійним ученим, а «любителем», торговцем мануфактурою Антоні Ван Левенгуком, що жив в Голландії в XVII столітті. Саме цей допитливий самоучка перший глянув через зроблений ним самим прилад на крапельку води і побачив тисячі дрібних істот, названих ним латинським словом *animalculus* («маленькі звірі»).

Відкриття рентгенівських променів, винахід електрокардіограми, комп'ютерної томографії та магнітної резонансної томографії зробили діагностику більш точною. В листопаді 1895 року Вільгельм Конрад Рентген відкрив нову форму електромагнітного випромінювання. В наступному місяці він отримав перший рентгенівський знімок, на якому виразно було видно кістки руки його дружини. Цей знімок справив а революцію в медичній діагностиці і приніс першовідкривачеві першої Нобелівської премії з фізики, вручену в 1901 році.

Перший ефективний апарат для отримання електрокардіограм (ЕКГ) був сконструйований в 1903 році Віллемом Ейнтховеном (Нідерланди). При ЕКГ електричні імпульси застосовуються для запису серцевого ритму. Ця розробка мала таке величезне значення для діагностики серцевих захворювань, що в 1924 році Ейнтховена удостоїли Нобелівської премії в галузі фізіології або медицини.

Дуже цікаво, що будівля в якій зараз знаходиться музей, раніше була анатомічним театром. Анатомічний театр (*лат. theatrum anatomicum*) — приміщення для анатомічних робіт, досліджень і читання лекцій. У сучасному вживанні — приміщення для навчального розтину трупів у медичних установах. Історично — специфічне явище культури епохи бароко: театралізоване розтин трупів лікарями в парадних костюмах. Анатомічні театри з'явилися в Італії в XV—XVI ст. Найстаріший анатомічний театр був відкритий у Падуї в 1594 році.

Від імені студентів висловлюємо вдячність викладачеві Грінченко Оксані Миколаївні за організовану екскурсію, адже крім теоретичних лекцій ми одержали велике задоволення від побаченого. ■

Вікторія КОМАРНИЦЬКА,
Яна БРЮШКОВСЬКА,
Анастасія ШАРИПОВА,
II курс, юр. ф-т

В історії нашої держави є багато визначних дат, серед яких є, на жаль, і такі, що викликають сумні спогади та біль. Саме в лютому 2004 року і відзначалася одна з них... За Указом Президента України Л. Д. Кучми від 11.02.2004 № 180/2004 «Про День вшанування учасників бойових дій на території інших держав» — 15 лютого встановлено Днем вшанування учасників бойових дій, які воювали на території інших держав.

Слова скорботи та пошани до подвигу воїнів-інтернаціоналістів лунали цього дня на мітингах пам'яті у різних куточках України з нагоди 24-ї річниці виводу радянських військ з Афганістану.

Торкнемося історії... Пандажшері, Газні, Кандагар, Гіндукуш, Джелалабад, Кабул... — 24 роки тому ці назви афганських міст щодня лунали в теле- та радіопрограмах, не сходили зі шпальт газет. Тож, ці молоді хлопці отримали наказ від держави і вони до останнього подиху виконували свій військовий обов'язок. Ми ж маємо бути вдячними і завжди пам'ятати сміливість та героїзм загиблих солдатів, шанувати тих, хто пройшов крізь цю війну і повернувся на Батьківщину.

В Україні проживає близько 220 тисяч ветеранів-інтернаціоналістів, які мужньо, виявляючи при цьому гуманізм, людяність і милосердя, виконували ратний обов'язок, гідно представляли свою державу на території 26 країн світу.

Найбільш масштабною, тривалою та трагічною з локальних воєн була війна в Афганістані. Вона розпочалася 25 грудня 1979 року й закінчилася 15 лютого 1989 року. Тривала 3340 пекучих днів і холодних ночей.

Через Афганську війну пройшло понад 160 тисяч наших співвітчизників, з яких 3360 загинуло, більше 8 тисяч зазнали поранень, понад 100 тисяч перенесли поширені в азіатських країнах захворювання. Залишилися без синів 2729 матерів, 1982 батька, овдовіло 505 жінок, осиротіло 711 дітей. Після війни померло від ран і хвороб уовсьєро більше, ніж загинуло. Кількість інвалідів збільшилася вчетверо. Такий трагічний наслідок Афганської війни.

Щоб мати майбутнє, треба пам'ятати і шанувати своє минуле, яким би гірким воно не було, тому що пам'ять є зв'язуючим ланцюжком поколінь...

З нагоди цієї дати, 15 лютого для студентів I–II курсів юридичного факультету відбулася екскурсія до Музею-діорами реліквійної експозиції «Твої, Батьківщино, сини. Обов'язок. Подвиг. Трагедія», яка розповідає про війну в Афганістані 1979–1989 ро-

ків в меморіальному комплексі «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років».

1992 року в Меморіальному комплексі «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941–1945 рр.» за ініціативою та участю Української спілки ветеранів Афганістану було створено реліквійну експозицію, фактично музей радянських воїнів-інтернаціоналістів, єдиний такого рівня у колишньому Радянському Союзі. Як розповідають екскурсоводи, що за ці роки через його зали пройшли сотні тисяч відвідувачів, зокрема гості України, із ближнього та далекого зарубіжжя.

Не перелічити усіх куточків країни, де б не побували свого часу у пошуку матеріалів колишніх «афганців» співробітники музею. Були навіть у Кабулі.

Перший «афганський» експонат надійшов до фондів музею ще 1982 року, а загалом зібрано понад 12 тисяч експонатів, тисячі комплектів матеріалів учасників афганської війни.

До 10-річчя виведення радянських військ з Афганістану було створено нову реліквійну експозицію «Трагедія і доблесть Афгану». Вона розміщується на двох поверхах, у двох залах і налічує близько 4 тисяч експонатів учасників афганської війни — представників 13 національностей, матеріали 28 Героїв Радянського Союзу.

Минуле назавжди лишається з нами. Тому жодна війна не може бути забутю, навіть та, яку було засуджено суспільством. Рядові солдати воєн не починають — вони гинуть на цих війнах, виконуючи свій військовий обов'язок до кінця.

У першому залі, що має назву «Чорний тюльпан», йде розповідь про трагедію полеглих, це своєрідний реквієм по загиблих. Розкидані лопаті вертольота, немов зловісний молох афганської війни, який перемолов людські долі, нікого не залишивши неушкодженими. Понад 3 тисячі синів України — переважно 20-річних — полягли на цій жахливій війні. Їхні імена — у цьому залі, їхні молоді обличчя дивляться на нас з фотографій. 3104 прізвища, 2190 фотокартки. Пошук учасників афганської війни триває.

На фотозбільшенні — немовби постаї загиблих «афганців», які уходять у небуття, уходять, щоб уже ніколи не повернутися. І слова: «Ми повернулися не всі, простіть нас, матері...»

Піднімаємося на другий поверх сходами, на яких ніби розквітають дерева, що символізує весну, життя, мрії, надії, сподівання хлопців 80-х років.

Другий зал має назву «Афгані». Експо-

зиція насичена численними фотографіями, документами, речами, малюнками учасників афганської війни, військовим і медичним спорядженням, численними плакатами, які створюють уяву про той Час, який вибрав хлопців 1960–1970 років народження не для життя, а для війни. Тут також використовуються документи, що раніше не могли бути відомі широкому загалу, бо мали гриф «Цілковито таємно». У них розповідається про події «невідомої війни», починаючи із передісторії введення радянських військ до Афганістану 25 грудня 1979 року і до їх виведення 15 лютого 1989 року.

Реліквійні матеріали залу розміщені по його периметру в ящиках для снарядів та зброї. Пристосовано й інші предмети військового обладнання. Усі разом вони створюють своєрідний лабіринт афганської війни.

У центрі залу — безліч «речей» війни — свідків дев'ятирічної трагедії. Це немов наш вирок цій несправедливій війні. Дорогоказ із назвами усіх обласних центрів України нагадує про те, що до Афганістану з 1979 по 1989 рік йшли хлопці з усіх куточків нашої землі і немає жодної області в Україні, де не було б загиблих на цій війні. Нелегко уявити очі осиротілих матерів, батьків, дружин, наречених, дітей... На сьогодні в Україні проживає 711 «афганських» сиріт, 505 вдів. Пам'ять про Афгані зберігають ті, хто втратив своїх бойових друзів.

Війна в Афганістані залишила багато проблем, зокрема проблему інвалідів, військовополонених, пошуку пропавших без вісті. Тому і довершують експозицію матеріали, що розповідають про сьогодення колишніх «афганців», про їхні проблеми, завдання, які вирішує разом з державою Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів).

Неможливо переоцінити вклад ветеранів афганської війни у справу виховання підростаючого покоління. У цьому, мабуть, і полягає спадкоємність поколінь, коли власним досвідом, іноді гірким, навчають, радять та застерігають від ймовірних помилок. Цим героїчним відважним людям слід дякувати і бажати їм та всім нам, аби гірке минуле ніколи не повторилося.

Для нашої групи студентів відвідування музею пам'яті мало особливе значення, адже серед одногрупників є ті, чиї батьки були учасниками цих подій.

Від побаченого на експозиції музею у нас залишилися незабутні враження, ми ніби доторкнулись до тих страшних подій 1979–1989 рр. ■

Анастасія ШАРИПОВА,
Яна БРЮШКОВСЬКА,

II курс, юр. ф-т

Півоче поле — дивовижне місце! Саме тут, на деякий час забуваєш про все на світі і поринаєш у нескінченні свята. Багато музики, танців, співу, виставок квітів, відвідувачів, яких ти зустрічаєш із щасливими очима і немає жодної різниці, яка зараз пора року. Співоче поле завжди відкрито для всіх.

За період здачі зимової залікової сесії ми навіть не помітили як проминув січень, а разом з ним і перша в Україні виставка квітів у кризі. Але, на щастя, ми все ж таки встигли ознайомитись з новим для нас видом мистецтва, хоча й в останні дні роботи виставки.

Квіти Снігової Королеви, представлені в льодово-квіткових скульптурах, мали чарівний, заворожуючий вигляд. Було представлено 10 скульптур, по одній від дизайнера кожного району Києва. Відразу виникало стільки запитань: як майстрам вдалося зберегти вигляд живих квітів? як дизайнерам вдалося розташувати квіткову композицію у центрі крижаної глиби? скільки часу на це потребувалось?..

Протягом виставки ми з'ясували всі хвилюючі нас подробиці. Наприклад, обов'язковою умовою організаторів було використання найсвіжіших квітів, адже вони мають гарний вигляд та зможуть зберегти свою красу набагато довше. Взагалі було використано до 1000 різноманітних квітів з різних куточків світу. Найчастіше зустрічались троянди, цикламени, гвоздики та орхідеї.

На створення однієї льодової скульптури майстрам знадобилося більше тижня, адже саме стільки часу займає складна процедура нарощування льоду. Квіткову композицію спочатку поміщають у спеціальну криокамеру з температурою -25° . Потім пошарово заливають спеціально профільтованою, в декілька ступенів, водою для збереження її прозорості, аж доки скульптура не замерзне повністю. Головним ворогом криги є сонце та дощ, але скульптури не розтануть навіть за плюсової температури, тому що їх захищає спеціально встановлений намет.

Особливо цікаві експозиції у нічний час, коли за допомогою діодного освітлення можна спостерігати барвисте сяйво самого льоду. Після повного розмороження букетів, вони все одно будуть живі та ще, деякий час, зможуть простояти у вазах.

Охороняють таку красу і вдень, і вночі, навіть попри те, що вкрасти її неможливо, адже одна така скульптура важить біля 250 кілограмів.

Виставка квітів у глибах льоду не могла залишити відвідувачів байдужими. З перших днів роботи було зрозуміло, що такий новий вид мистецтва дуже цікавий, тому що за час роботи виставки її відвідало більше 40 тисяч киян та гостей столиці.

Шкода, що такий матеріал, як крига — не є вічним. І зберегти в пам'яті перший досвід подібної виставки в Україні ми змогли лише за допомогою неповторних фотографій. ■

